

طرح‌های فضای سبز جایگزین بافت قدیمی

برگردان: رضا لیاقت‌ورز

کنند. مکان‌های مصادره شده از اموال عمومی توسط دولت محلی به سرمایه‌گذاران ساختمانی خصوصی به قیمتی پایین‌تر از قیمت بازار مسکن فروخته می‌شد. در آن دوران شرکت‌های ساختمانی هیچ انگیزه‌ای برای ساخت مسکن برای کم‌درآمدها نداشتند و در عوض به سمت ساخت پروژه‌های تجاری و مسکن برای افراد سطح متوسط رو به بالای جامعه گام برداشته بودند.

در سال ۱۹۵۴ مصوبه‌ای دیگر به تصویب رسید که در آن ساختمان‌سازی در مراکز شهر و ساخت مراکز اداری و هتل‌ها دنبال می‌شد که بر این اساس ۲ هزار پروژه‌ی ساختمانی در مساحت حدود یک میلیون و ۶۰۰ هزار متر مربع بین سال‌های ۱۹۵۴ تا ۱۹۷۳ تعریف شد. در این دوران ۶۰۰ هزار واحد مسکونی فرسوده تخریب و باعث جابه‌جایی اجباری ۲ میلیون شهروند شد.

در سال ۱۹۶۱ تحقیقاتی در زمینه‌ی پروژه‌های نوسازی در ۴۱ شهر ایالت متحده انجام شد که نشان می‌داد ۶۰ درصد افراد اجاره‌نشین به دلیل نداشتن امکانات مالی مناسب به سمت حاشیه‌نشینی

بعد از جنگ جهانی دوم طراحان شهری نخستین موج نوسازی شهری را در آمریکا و بعد از مصوبه‌ی مسکن سال ۱۹۴۹ شکل دادند. برنامه‌ی نوسازی شهری بستری را فراهم کرد تا تمام سکونتگاه‌های غیررسمی برجیده‌شود و ساخت حداقل ۱۸۰ هزار واحد مسکونی در شهرهای بزرگ دنبال شود.

هدف برنامه‌ی تدوین شده؛ حذف خانه‌های غیراستاندارد، ساخت خانه‌های مناسب و... بود و در نهایت، این اقدام‌ها روح تازه‌ای را در اقتصاد شهرهای آمریکا دمید.

مشارکت دولت‌های محلی باعث شد تا آن‌ها در مجموع ۱۳ میلیارد دلار از دولت فدرال کمک دریافت کرده و بسترهای سرمایه‌گذاری را ایجاد

تغییر چهره دهد.

آنها نه تنها به تغییر شکل و ساختار شهر خواهند پرداخت که ایجاد و گسترش فضاهای سبز را هم در دستور کار خود قرار داده اند. در پروژه‌ی نوسازی این شهر، بوم‌شناسی محل در الویت قرار دارد تا متناسب با آن شهر توسعه پیدا کند و شمای سبزتری به خود گیرد. این طرح شامل استاندارد کردن ساختمان‌ها؛ ایجاد ساختمان‌های سبز؛ نوسازی؛ و سبز کردن مدرسه‌های شهر است. هم‌چنین توسعه‌ی کلیولند به معنای تعمیر و تغییر شکل ایستگاه‌های وسایل نقلیه‌ی عمومی؛ احیای پارک‌ها و فضاهای سبز شهر، و ساخت خانه‌هایی نیز می‌شود که در مصرف انرژی صرفه‌جویی می‌کنند. تقسیم‌بندی جدیدی در این طرح وجود دارد که بر اساس آن، مناطق صنعتی دارای تأثیر بسزا در آلودگی شهرها، از نقاط مسکونی جدا می‌شوند. کارشناسان بر این باورند که در این رهگذر شهر و سازه‌های آن تخریب نمی‌شود، بلکه تنها نقایص آن رفع خواهند شد. این تعریف شهرسازان امریکایی از نوسازی شهری است. کلیولند بافت‌های فرسوده و نامتعارف را با سازه‌هایی استاندارد عوض می‌کند؛ ضمن آن که تعمیم فضای سبز از اهداف اصلی است.

منبع:

www.chinadaily.com

و سکونت گاه‌های غیررسمی روی آوردند که این امر باعث شد تا کنگره‌ی آمریکا در همان دهه، قانونی را به تصویب برساند که طبق آن تسهیلاتی خاص برای اجاره نشین‌ها فراهم شود.

در دهه‌ی اخیر چاره‌های جدیدی برای تعریف نوع کارکرد شهرهای آمریکا اندیشیده شده است و آن، سوق دادن پروژه‌ها به سمت توسعه‌ی مشارکت‌های عمومی و خصوصی است.

نخستین گامها در این راستا در سال ۱۹۹۴ و در شهرهای آتلانتا، بالتیمور، شیکاگو، دترویت، نیویورک و شیکاگو برداشته شد؛ سپس به سایر شهرها سرایت کرد.

ایالت متحده‌ی آمریکا شهرهای بزرگ و کوچک بسیاری دارد که در هریک الگوهای مختلف نوسازی بافت‌های قدیمی اجرا شده است؛ به طوری که شاید هریک با دیگری تفاوت چشم‌گیری داشته باشد. اما نکته‌ی مهم در نوسازی‌ها تنها توجه به ایمن کردن بناهای فرسوده نیست؛ بلکه هدف گذاری‌های دیگری در طرح‌های شهری پیش‌بینی شده است به طوری که در شهر کلیولند - اهایو -

آمریکا طرح‌های سبز جایگزین بافت‌های قدیمی و نوسازی شهری می‌شود.

نمای این شهر به طرز باورنکردنی زشت، قدیمی، فرسوده و عاری از هرگونه فضای سبز است. شهر کلیولند میان کارخانه‌های صنعتی محصور شده و قسمت جنوبی آن نمایی چون بیابان دارد. اما اخیراً قرار است تحولی شگرف در این شهر رخ دهد و این شهر با شهرسازی سبز